

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
ПРЧОП-10/14
Дана 09.09.2014. године
Београд

Прекршајни апелациони суд у Београду и то Марија Вуковић-Станковић, као судија појединац, одлучујући по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року поднетом од стране предлагача Миленка Јовановића из Београда преко пуномоћника-адвоката Јованке Јовић Трифуновић из Београда у предмету Прекршајног суда у Београду 13 Пр.147323 на основу чл. 8а, 8б и 8в Закона о уређењу судова (Сл.гласник РС бр.111/08 101/2013) и чл. 1, 17 ст. 1 и 18 Закона о ванпарничном поступку (Сл.гласник РС бр.45/95, 55/14) дана 09.09.2014.године донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ захтев пуномоћника предлагача и утврђује да је у поступку вођеним пред Прекршајним судом у Београду под бр. 13 Пр.147323/11 подносиоцу захтева Миленку Јовановићу из Београда повређено право на суђење у разумном року, зајемчено одредбом чл. 32 ст. 1 Устава Републике Србије.

НАЛАЖЕ СЕ Прекршајном суду у Београду да без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од дана пријема ове одлуке, оконча поступак у предмету 13 Пр.147323/11 тако што ће пуномоћнику подносиоца захтева доставити решење под истим бројем од 28.06.2013.године.

УТВРЂУЈЕ СЕ право подносиоца захтева на нематеријалну штету у износу од 20.000,00 (двадесетхиљада) динара, на терет буџетских средстава Републике Србије одређених за рад судова, које може остварити у року од 3 месеца рачунајући од дана подношења захтева предлагача за исплату.

Решење, након правноснажности, ОБЈАВИТИ на сајту Прекршајног апелационог суда.

Образложење

Оштећени-подносилац захтева за покретање прекршајног поступка Милена Јовановић из Београда преко свог пуномоћника адвоката Јованке Јовић Трифуновић поднео је Уставном суду дана 28.06.2013.године уставну жалбу везано за предмет Прекршајног суда у Београду 13-Пр.147323/11, посебно захтевајући да се пред тим судом одржи јавна усмена расправа на коју би био позван. У жалби објашњава да је Прекршајном суду у Београду у својству оштећеног поднео захтев за покретање прекршајног поступка против одговорног лица у органу јавне власти дана 28.07.2011.године за прекршај извршен 19.02.2011.године. Сматра да му је због нечињења суда-недоношења правноснажне одлуке у року од 2 године од дана извршења прекршаја, због чега је наступила апсолутна застарелост гоњења, повређено право на судску заштиту предвиђено одредбом чл. 22 Устава Републике Србије и право на правично суђење кроз ускраћивање права на приступ суду, права на јавну расправу и права на суђење у разумном року зајемчених одредбом чл. 32 ст. 1 Устава. У поднетој жалби је предложено да Уставни суд исту усвоји, утврди да су подносиоцу захтева повређена наведена права, забрани Прекршајном суду у Београду свако даље невршење службене дужности, дозволи враћање поступка у пређашње стање, наложи његово настављање, одреди уклањање последица које су произишле из оспорене радње тако што ће се обавезати Прекршајни суд у Београду да одлуку Уставног суда објави у целини и без деперсонализације у дневном лицу " Политика" у издању за целу земљу, у Службеном гласнику Републике Србије, да оштећеном накнади нематеријалну штету у износу од 500,00 динара по сваком појединачном дану почев од 28.07.2011.године до дана коначног извршења одлуке, као и материјалну штету у износу од 75.000,00 динара на име састава уставне жалбе од стране адвоката по АТ.

Уставна жалба заведена под бр. Уж. 5158/2013 упућена је на надлежност Прекршајном апелационом суду дана 26.05.2014.године након чега је Прекршајни апелациони суд затражио на увид списе предмета 13 Пр.бр.147323/11 да би након заузимања правног става од стране Врховног касационог суда дана 30.05.2014.године, везано за надлежност у поступању по уставним жалбама за заштиту права на суђење у разумном року уставна жалба била враћена Уставном суду. Дана 16.07.2014.године Уставни суд је поново проследио уставну жалбу на надлежност Прекршајном апелационом суду позивајући се на решење III У-353/2014 од 10.07.2014.године, након чега је поново затражен списе 13 Пр.бр.147323/11 и након увида у исте утврђено следеће чињенично стање:

-дана 01.08.2011.године оштећени Милена Јовановић поднео је Прекршајном суду у Београду захтев за покретање прекршајног поступка против Златана Димитрића, вршиоца функције председника Привредног суда у Београду, због непоступања по захтевима подносиоца за достављање информација по Закону о слободном приступу информацијама од јавног значаја, тражених по два захтева 25.05.2011. године, са роком за поступање закључно са 09.06.2011.године. По оцени подносиоца у пропусту окривљеног Златана Димитрића стичу се битна обележја два прекршаја из чл. 46 ст. 1 тач. 8 у вези чл. 16 ст. 1 и 10 Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја извршена, како се закључује из садржине захтева, 10.06.2011.године. Уз поднети захтев за покретање прекршајног поступка приложена је фотокопија захтева за слободни приступ информацијама;

захтев за покретање прекршајног поступка, примљен 01.08.2011.године, заведен под бројем 69/11 и 91 Пр.бр.147323, а поступак је покренут решењем под бројем 91 Пр.бр.147323/11 дана 15.09.2011.године;

-везано за позивање окривљеног Златана Димитрића и његову одбрану у списима предмета налазе се повратнице и то једна којом је окривљеном упућен захтев и позив са датумом пријема од 05.03.2012.године, са потписом достављача и без потписа примаоца и друга, такође насловљена на окривљеног, без назнаке врсте пошиљке, са датумом 16.09.2012.године, уручена 20.09.2012.године. Такође се у спису налази и писмено насловљено као писмена одбрана са бројем Пр.бр.147323 у горњем десном углу, са својим печатом Привредног суда у Београду од 01.02.2012.године, без пријемног печата Прекршајног суда у Београду;

-дана 17.04.2012.године в.ф.председника Прекршајног суда у Београду затражио је од поступајућег судије достављање предмета ради спајања са другим предметима у којима је Златан Димитрић окривљени, дана 18.05.2012.године под VIII Су бр.1/2012-760 донето је решење о спајању предмета 13 Пр.бр.191622/11, 07 Пр.бр.190922/11, 91 Пр.бр.147323/11, 56 Пр.бр.116224/11 и 94 Пр.бр.147222/11 ради вођења јединственог поступка под бр.13 Пр.бр.191622/11 као бројем најстаријег предмета у раду;

-Прекршајни суд у Београду је Миленку Јовановићу и његовом пуномоћнику Јованки Јовић Трифуновић упутио позиве за 06.02.2013. године, који позив Јовановић није примио са констатацијом на повратници да је "одсељен" са означене адресе, док се пуномоћник позиву није одазвао, нити свој изостанак оправдао. Оштећени Миленко Јовановић је преко свог пуномоћника позиван још у два наврата, за 28.05.2013. и 03.07.2013.године, по којима нису приступили ни оштећени ни његов пуномоћник али су суду доставили "изјаву Миленка Јовановића и као сведока" примљену у ПС у Београду 21.05.2013.године. Дана 02.07.2013.године од стране оштећеног упућен је Прекршајном суду у Београду поднесак у коме указује на наступање апсолутне застарелости прекршајног гоњења,након чега нема места саслушању Миленка Јовановића у својству сведока;

-дана 28.06.2013.године под бр. 69 Пр.бр.147323/11 Прекршајни суд у Београду донео је решење којим се обуставља прекршајни поступак против окривљеног Димитрић Златана због сумње да је дана 10.06.2011.године учинио прекршај из чл. 38 ст. 1 и 3 Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја због наступања застарелости за вођење прекршајног поступка, а везано за који је захтев поднео Миленко Јовановић под бројем 69/11 од 01.08.2011.године;

-предметно решење уручено је окривљеном 04.12.2013.године, а Јовановић Миленку (на коверти погрешно написано име оштећеног) није са констатацијом на повратници да је исти одсељен са наведене адресе. У списима предмета нема доказа да је достава овог решења вршена пуномоћнику оштећеног.

Одлучујући о делу уставне жалбе за који је по Закону о уређењу судова надлежан (суђење у разумном року) Прекршајни апелациони суд констатује да је исти поднет од стране овлашћеног лица и да није у потпуности уредан јер се означени број предмета Прекршајног суда у Београду, датум подношења захтева за покретање прекршајног поступка у овом предмету и време извршења прекршаја не поклапају због пермутације ових података из предмета тог суда заведених под бројевима 147323/11 и 191622/11. Међутим, како је оштећени против окривљеног поднео више захтева за покретање прекршајног поступка, који су решењем спојени у један предмет и више захтева за заштиту права на суђење у разумном року суд је увидом у списе закључио да се ова грешка може третирати као техничка и да она није сметња за идентификацију предмета на који се конкретни захтев за заштиту права на суђење у разумном року односи.

Прекршајни апелациони суд оцењује да су за одлучивање у предметној ствари релевантне следеће одредбе:

чл. 6 Европске конвенције за заштиту људских права и с њим у већи одредбе чл. 16 ст. 2 и чл. 18 ст. 1 и ст. 3 Устава Републике Србије;

чл. 32 ст. 1 Устава којим се утврђује право сваког лица да независно, непристрасан и законом установљен суд правично и у разумном року јавно распрши и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка и о оптужбама против њега (право на правично суђење као начелна уставна гаранција);

чл. 8в Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова по којој се на поступак одлучивања по захтевима за заштиту права на суђење у разумном року сходно примењују одредбе Закона о ванпарничном поступку, чл. 30 ст. 2 тог Закона који упућује на сходну примену Закона о парничном поступку и чл. 10 Закона о парничном поступку о праву странке да суд о њеним захтевима и предлозима одлучи у разумном року односно да поступак спроведе без одуговлачења;

чл. 80 Закона о прекршајима према којем се поступак покреће и води на основу захтева овлашћеног органа или оштећеног, са чим у вези стоји и одредбе чл. 116 и 117, чл. 83 тог Закона који суд обавезује да поступак спроведе без одуговлачења, али тако да то не буде на штету доношења правилне и законите одлуке, те чл. 148 ст. 2 тог Закона којим се прецизира да се писмена оштећеном који има законског заступника или пуномоћника достављају њему-пуномоћнику или заступнику;

чл. 76 Закона о прекршајима по којима право на покретање поступка застарела у року од 1 године дана од дана извршења дела, а у сваком случају када истекне двоструко трајање овог рока, осим ако посебним законом није другачије одређено, што у случају Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја (по којем је поднет захтев за покретање прекршајног поступка) није случај.

Разматрајући поднети захтев везано за критеријуме битне за оцену разумног рока, а то су сложеност предмета, поступање суда, значај предмета и понашање подносиоца захтева и његовог пуномоћника, Прекршајни апелациони суд је нашао:

у предмету 13 Пр.бр.147323/11 вођен је редован судски поступак, односно предмет не спада у предмете у којима се поступа хитно према одредбама Закона о прекршајима, а несумњив је значај за подносиоца захтева као оштећеног на разумно трајање поступка који ће након његовог подношења уследити.

По критеријуму сложености у материјалном и проценом смислу наведени предмет Прекршајног суда у Београду спада у једноставне предмете, јер не захтева извођење великог броја доказа и расправљање битних правних питања у дужем временском периоду.

Када је у питању поступање суда увидом у списе предмета утврђује се да је захтев за покретање прекршајног поступка поднет 01.08.2011.године, решење о покретању донето 15.09.2011.године, да је између времена доношења решења о покретању поступка и првог позива за саслушање окривљеног уз достављање захтева за које нема доказа да су окривљеном уручени (05.03.2012.године) протекао неприхватљиво дуг временски период, да је од датума сачињавања писмене одбране окривљеног 01.02.2012.године, за коју не постоји доказ када је приспела у Прекршајни суд у Београду и спајања списа дана 18.05.2012.године, када је предмет додељен судији под шифром 13, прва наредна радња суда предузета тек после 8 месеци којом приликом је упућен позив подносиоцу захтева и његовом пуномоћнику за 06.02.2013.године, након чега је уследио нови позив подносиоцу захтева преко пуномоћника у мају месецу 2013.године, непосредно пре наступања застарелости прекршајног гоњења, а из необјашњивих разлога и за 03.07. исте године, када је застарелост већ наступила. Решење о обустави поступка због наступања апсолутне застарелости је донето 28.06.2013.године, исто није уручено, нити је покушано уручење, пуномоћнику оштећеног како је прописано одредбом чл. 148 ст. 2 ЗОП-а чиме је поступак остао неокончан. Из реченог произилази да је прекршајни поступак у предмету 13

Пр.бр.147323/11 од дана подношења захтева за његово покретање до датума доношења неправноснажне одлуке трајао готово 1 годину и 11 месеци, за време ког периода није одлучивано у меритуму, а одлука о обустави поступка је неправноснажна.

Оцењујући понашање подносиоца захтева за заштиту права на суђењу у разумном року овај суд сматра да је Миленко Јовановић у одређеном делу допринео трајању поступка због необавештавања Прекршајног суда о промени адресе због чега позив упућен лично њему за 06.02.2013.године није могао бити уручен, као ни решење о обустави поступка због застарелости. Одређени допринос постоји и на страни пуномоћника оштећеног јер се по позиву за 06.02.2013.године није одазвао, нити је повостанак оправдао док је након пријема позива за 28.05.2013.године доставио "изјаву Миленка Јовановића и као сведока". Неодазивање по позиву за 03.07.2013.године неће се коментарисати јер је тада већ наступила апсолутна застарелост прекршајног гођења.

Код оцене дужине трајања поступка који не испуњава захтев разумног рока не узима се у обзир оптерећеност суда или конкретног судије бројем предмета нити немогућност судије да у одређеном периоду из оправданих личних разлога, у конкретном предмету поступа.

Имајући у виду наведне критеријуме Прекршајни апелациони суд утврђује да је поступак пред Прекршајним судом у Београду у предмету 13 Пр.бр.147323/11, по захтеву предлагача, трајао неоправдано дуго и то највише због неадекватне активности суда и непоштовања правила поступка, уз незнатан допринос предлагача и његовог пуномоћника. Из наведеног разлога је поднет захтев да се утврди повреда права на суђење у разумном року основан и уважен, а Прекршајном суду у Београду наложено да без одлагања, најкасније у року од 30 дана од дана пријема ове одлуке, адвокату Јованки Јовић Трифуновић, пуномоћнику подносиоца захтева Миленка Јовановића, уручи решење о обустави поступка 69-Пр.бр.147323/11 од 28.06.2013.године. Уколико достава не буде могла бити извршена пуномоћнику решење ће се доставити Миленку Јовановићу истицањем писмена на огласној табли суда.

У односу на захтев за накнаду нематеријалне штете Прекршајни апелациони суд налази да је он основан јер је оштећени, као лице чије се лично право на слободан приступ информацијама од јавног значаја претпоставља, у ситуацији када сматра да је учињена повреда или ускраћивање тог права, имао право на одговарајуће правно средство или сатисфакцију тиме што би се утврдило да ли је окривљени учинио прекршај. По оцени овог суда примерена накнада за неактивности суда којој оштећени или његов пуномоћник нису значајно допринели јесте износ од 20.000,00 динара, при чему накнада није обрачуната како је у захтеву предложено. Приликом одлучивања о висини накнаде Прекршајни апелациони суд се руководио праксом Уставног суда и економско-социјалним приликама у Републици Србији имајући у виду суштину накнаде нематеријалне штете уз оцену да није прихватљиво да се задовољење тражи за сваки дан трајања поступка, посебно не за оно време у коме је Прекршајни суд предузимао одређене радње. Опредељени износ, заједно са осталим мерама из овог решења, представља правично задовољење учињене повреде права на суђење у разумном року.

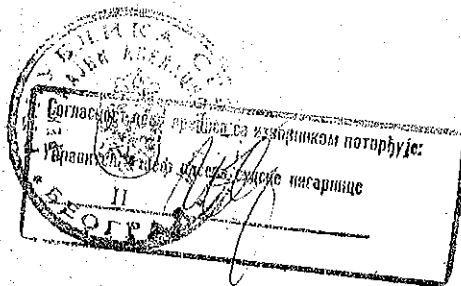
С обзиром да је сврха предлога о објављивању одлуке Уставног суда у Службеном гласнику Републике Србије и дневним новинама "Политика" о трошку Прекршајног суда у Београду упознавање јавности са током и исходом поднетих захтева по оцени Прекршајног апелационог суда она се може постићи на адекватан начин и објављивањем решења на сајту овог суда, због чега је одлучено као у ставу 4 изреке.

По преосталом делу захтева из уставне жалбе Прекршајни апелациони суд није могао да одлучује због своје ненадлежности, због чега није решавано ни о праву на накнаду материјалне штете јер је она опредељена не за састав дела захтева који се тиче заштите права на суђење у разумном року већ за састав уставне жалбе у целини. Подносиоцу и његовом пуномоћнику остаје могућност да право на материјалну штету

остварују у поступку одлучивања по преосталом делу уставне жалбе пред Уставним судом.

Из изнетих разлога одлучено је као у изреци у складу са одредбама чл. 8а Закона о уређењу судова.

M/C

СУДИЈА
Марија Вуковић Станковић

ПРАВНА ПОУКА: против овог решења дозвољена је касационом суду у року од 15 дана од дана пријема истог.

У односу на одлуку из става I изреке решења жалба не задржава извршење, док преосталом делу има суспензивно дејство.

1913
16/10/13
17/10/13